

Da li je privatizacija nacionalnih parkova u Srbiji u planu? Postoje razlozi sa sumnju, jer od ukupno 23 javna preduzeća koja će u narednom periodu promeniti svoju pravnu formu i postati akcionarsko društvo ili društvo sa ograničenom odgovornošću, što je predviđeno je novim predlogom zakona koji je usvojila Vlada Srbije, na spisku se nalaze i srpski nacionalni parkovi kao i preduzaća za upravljanje šumama i vodama.

Tako, uskoro iz statusa javnog preduzeća mogu postati akcionarska ili društva kapitala preduzeća Nacionalni park Kopaonik, [Nacionalni park Đerdap](#), JP za razvoj planinskog turizma Stara planina Knjaževac, Nacionalni park Fruška gora, JP Nacionalni park Šar planina, ali i Javno vodoprivredno preduzeće Srbijavode Beograd, Srbijašume i Javno preduzeće za gazdovanje šumama Srbijašume.

Da li postoji skrivena namera privatizacije srpske prirode

Samo pretvaranje nacionalnih parkova i preduzeća za gazdovanje šumama i vodama ne znači nužnu privatizaciju. Međutim, imajući u vidu namere rudarskih i drugih kompanija, ali i pojedinaca da vrše istraživanja i na kraju dobiju dozvolu za iskopavanja ruda, gradnju hotela ili sličnih investicija od kojih mnogi smatraju da ima više štete nego koristi za državu, a za građane ima samo štete, privatizacija preduzeća koja upravljaju parkovima prirode, ne da je moguća, već je sasvim izvesna.

Koje će od ovih preduzeća postati akcionarsko društvo (AD), a koje društvo sa ograničenom odgovornošću (DOO) nije formalno ni bitno. Suština je da će Republika Srbija moći da otuđi određeni deo preduzeća, ili celo preduzeće, zapravo – bilo kome, što je suprotno nacionalnom interesu, ali i smislu i cilju zaštite prirode, šuma, jezera, reka, planina i dopunite po slobodnoj volji.

Koje su opasnosti od privatizovanja planina, reka, šuma i jezera

Ukoliko dođe do promene pravne forme navedenih javnih preduzeća, uz verovatnu privatizaciju istih, velika verovatnoća je da će doći do besomučnog daljeg uništavanja zaštićenih područja uz saglasnost istih ovih preduzeća, još više gradnje u zaštićenim područjima, promene urbanističkih planova, izgradnje kvazi turističkih objekata koje mnogi nazivaju i sadržajem, kao i verovatnog [rudarenja](#) u najlepšim delovima Srbije. Sve ovo, pored uništavanja eko sistema, dovodi i do neminovnog zagadženja vazduha, zemlje i vodnih tokova.

Ukoliko se ostvari ovaj plan suverenitet države koji proističe iz građana biće samo na apstraktnim odnosima među privatnim privrednim entitetima što smisao suvereniteta ograničava na uski sadržaj frižidera pojedinačnog građanina.

Naravno, sve i da se promeni pravna forma ovih preduzeća, ona moraju poslovati u skladu sa zakonom. Međutim, da su zakoni rastegljiva i lako promenljiva kategorija, svedoci smo

prethodnih godina, o čemu govori i ovaj predlog zakona, ali i raniji predlozi **Zakona o eksproprijaciji** i drugi, od kojih se nije odustalo, ali indikativno je da se čeka pravo vreme za njihovo usvajanje.

Ipak, nadamo se da do pretvaranja nacionalnih parkova i drugih preduzeća u akcionarska društva i društva kapitala neće biti, kao ni eventualne privatizacije. Međutim, s obzirom na dosadašnja iskustva, strah je ogroman, a oprez neminovan. Kao i uvek, pišemo stvari u nadi da se neće destiti.

Izvor: Daljine